

Lai pamatotu savu prasību, prasītājas apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāptas prasītāju pamattiesības, ieskaitot tiesības uz aizstāvēšanos, tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, tiesības atteikties no pašinkriminācijas, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību. Turklāt prasītājas apgalvo, ka, izpildot apstrīdēto lēmumu, Komisija pārkāpa izmeklēšanas ietvarus.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā; OV L 1, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 7. aprīlī — Komisija/Galor

(lieta T-136/09)

(2009/C 141/102)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A.-M. Rouchaud-Joët, F. Mirza, pārstāvji, kam palīdz B. Katan un M. van der Woude, advokāti)

Atbildētājs: Benjamin Galor, Jupiter (Amerikas Savienotās Valstis)

Prasītājas prasījumi:

- piespriest Galor samaksāt Eiropas Kopienai EUR 205 611, kā arī likumiskos procentus atbilstoši DCC 6.119. pantam, sākot no 2003. gada 1. marta līdz dienai, kad Eiropas Kopiena būs saņēmusi visu maksājumu;
- piespriest Galor samaksāt Eiropas Kopienai likumiskos procentus atbilstoši DCC 6.119. pantam EUR 9 231,25 apmērā, sākot no 2003. gada 2. septembra (vai, pakārtoti, sākot no 2007. gada 10. marta) līdz dienai, kad Eiropas Kopiena būs saņēmusi visu maksājumu;
- piespriest Galor atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kuri sākotnēji tiek novērtēti EUR 17 900 apmērā, kā arī likumiskos procentus atbilstoši DCC 6.119. pantam, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas līdz dienai, kad Eiropas Kopiena būs saņēmusi visu maksājumu.

Pamati un galvenie argumenti

1997. gada 23. decembrī Eiropas Kopiena, kuru pārstāv Komisija, noslēdza līgumu IN/004/97 ar profesoru Bendžaminu Galoru [Benjamin Galor] un trim uzņēmumiem par projekta "Vecā dizaina gāzu turbīnu sauszemes un jūras rūpniecības nozarēs pašatjaunošana, izmantojot enerģiju taupošas tīras reaktīvā dzinēja tehnoloģijas" īstenošanu saskaņā ar Kopienas rīcību ar kodolmateriāliem nesaistītas enerģijas jomā.⁽¹⁾ Saskaņā ar līguma noteikumiem Komisija līgumslēdzējām pusēm veica savas iemaksas projektā avansu. Maksājumu saņēma projekta vadītājs profesors Bendžamins Galors.

Iemeslu, kas ir saistīti ar līgumslēdzēju grūtībām atrast papildu līgumslēdzēju projektam, dēļ, kā arī, ņemot vērā, ka projekta īstenošanā netika panākts progress, Komisija nolēma lauzt

līgumu. Vēstulē līgumslēdzējiem Komisija norādīja, ka Kopienas iemaksa var tikt samaksāta (un līgumslēdzējs to var paturēt) vienīgi tiktāl, ciktāl tā ir saistīta ar projektu un pamatota ar galīgo tehnisko un finansiālo ziņojumu.

Galīgo līgumslēdzēju iesniegto ziņojumu Komisija neapstiprināja un Komisija uzsāka procedūru avansa atgūšanai.

Prasības pieteikumā Komisija norāda, ka atbildētājs nav atmaksājis saņemto summu, bet tā vietā ir pieprasījis, lai Komisija viņam samaksātu iepriekš līgumā paredzēto iemaksu, neskaitot avansu. Turklāt atbildētājs uzsāka tiesvedību Nīderlandes tiesās šīs summas atgūšanai. Komisija apstrīdēja Nīderlandes tiesu jurisdikciju, pamatojoties uz līgumā ietvertu jurisdikcijas klauzulu, saskaņā ar kuru tika noteikts, ka jebkurus strīdus starp līgumslēdzējām pusēm izskata Pirmās instances tiesa.

Prasības pieteikumā Komisija vēlas atgūt samaksāto avansu. Komisija uzskata, ka tai bija tiesības lauzt līgumu, piemērojot līguma noteikumus, jo prasītājs pārkāpa tam līgumā noteiktos pienākumus, jo, cita starpā: projekts tika uzsākts ar būtisku novēlošanos un projekta īstenošanā nebija progressa, prasītājs nespēja nodrošināt tehniskos līdzekļus, kas bija nepieciešami pētījuma veikšanai un kuru iegādei tika nodrošināts finansējums, kā arī tehniskie un finansiālie ziņojumi neatbilda līguma prasībām.

Līdz ar to Komisija uzskata, ka tai ir tiesības lūgt atmaksāt avansu.

(¹) Padomes 1994. gada 23. novembra Lēmums 94/806/EK, ar kuru tiek pieņemta īpaša programma pētījumu veikšanai un tehnoloģijas attīstībai, tostarp demonstrējumu veikšanai, ar kodolmateriāliem nesaistītas enerģijas jomā (1994.-1998. gads), OV L 334, 87. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 8. aprīlī — Francija/Komisija

(lieta T-139/09)

(2009/C 141/103)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji — E. Belliard, G. de Bergues un A.-L. During)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 28. janvāra Lēmumu C(2009) 2003 galīgā redakcijā par ārkārtas rīcības plāniem augļu un dārzeņu nozarē, kurus īstenojusi Francija, ciktāl tas attiecas uz ārkārtas rīcības plānu ietvaros veiktajām darbībām, kas tika finansētas no nozares iemaksām;
- pakārtoti, gadījumā, ja Pirmās instances tiesa uzskatītu, ka šis lūgums daļēji atcelt tiesību aktu nav pieņemams, pilnībā atcelt Lēmumu C(2009) 2003 galīgā redakcijā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2009. gada 28. janvāra Lēmumu C(2009) 203 galīgā redakcijā⁽¹⁾, ar kuru Komisija par nesaderīgiem ar kopējo tirgu atzina Francijas Republikas “ārkārtas rīcības plānu” ietvaros piešķirto valsts atbalstu augļu un dārzeņu ražotājiem, kura mērķis bija atvieglot Francijā audzēto lauksaimniecības produktu tirdzniecību.

Prasītāja lūdz atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl Komisija ir atzinusi, ka augļu un dārzeņu ražotājiem piešķirtie līdzekļi esot valsts atbalsts, kaut arī šie pasākumi bija daļēji finansēti no nozares brīvprātīgām iemaksām, kuras pēc prasītājas domām nav valsts līdzekļi vai valstij piedēvējami līdzekļi.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus, kas attiecas uz:

- pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, jo Komisija neesot pamatojusi valsts atbalsta kvalifikācijas paplašināšanu līdz pasākumiem, kuri ir finansēti no attiecīgā sektora ražotāju brīvprātīgām iemaksām;
- kļūdu tiesību piemērošanā, jo Komisija kā valsts atbalstu kvalificēja pasākumus, kas finansēti no privātiem līdzekļiem, kuri iemaksāti brīvprātīgi un bez valsts iestādes iejaukšanās. Šie pasākumi neesot uzskatāmi par priekšrocībām, kuras piešķirtas ar valsts līdzekļu palīdzību.

⁽¹⁾ Šāds numurs ir norādīts apstrīdētajā lēmumā, lai gan prasītāja pastāvīgi atsaucas uz numuru C(2009) 203 galīgā redakcijā.

Prasība, kas celta 2009. gada 7. aprīlī — Prysmian, Prysmian Cavi e Sistemi Energia/Komisija

(lieta T-140/09)

(2009/C 141/104)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Prysmian SpA, Milāna (Itālija), Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl, Milāna (Itālija) (pārstāvji — A. Pappalardo, F. Russo, M. L. Stasi, C. Tesauro, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt 2009. gada 9. janvāra lēmumu, ar kuru Komisija noteica pārbaudes (Lieta COMP/39610 — Surge);
- atzīt, ka Komisijas lēmums pilnībā nokopēt atsevišķu Prysmian vadītāju cietos diskus un analizēt to saturu savos

birojos Briselē ir prettiesiska darbība un Regulas Nr. 1/2003 20. panta 2. punkta pārkāpums;

- pakārtoti iepriekšējā punktā norādītajam, atzīt inspektoru darbības par ļaunprātīgām tiktāl, ciktāl, kļūdaini interpretējot ar lēmumu piešķirto rīcības brīvību veikt pārbaudi, pilnībā tika nokopēts atsevišķu cieto disku saturs, lai to pārbaudītu Komisijas birojos Briselē;
- piespriest Komisijai atdot Prysmian visus dokumentus, ko tā prettiesiski ieguva pārbaudīšanas laikā Milānā vai cieto disku kopijas, kuras tika analizētas Komisijas birojos Briselē;
- noteikt, ka Komisijai ir jāatturas no jebkādas prettiesiski iegūto dokumentu izmantošanas un it īpaši to izmantošanas tās procedūras laikā, kas tika uzsākta ar nolūku pārliecināties par iespējamām pret konkurenci vērstām darbībām elektrokabeļu nozarē, kas ir pretrunā EKL 81. pantam;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība attiecas uz Komisijas 2009. gada 9. janvāra lēmumu pārliecināties par iespējamu pret konkurenci vērstu darbību, kas ir pretrunā EKL 81. pantam, esamību elektrokabeļu nozarē, saskaņā ar kuru tā paredzēja veikt prasītāju pārbaudi Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā⁽¹⁾, 20. panta 4. punkta ietvaros.

Šajā sakarā tiek norādīts, ka minētā lēmuma izpildes laikā prasītāju pārstāvji tika informēti, ka atbildētāja ir nolēmusi nokopēt (“forensic image”) atsevišķu datoru “cietos diskus”, lai pārbaudītu turpinātu iestādes birojos Briselē.

Savu prasījumu pamatā prasītāji norāda, ka:

- Regulā Nr. 1/2003 ir skaidri paredzēts, ka pilnvaras uzņēmuma telpās veikt pārbaudes iekļauj pieņēmumu, ka uzņēmuma telpas var tikt aizzīmogotas, ja pārbaude ilgst vairākas dienas, un neviens no tiesību noteikumiem neatļauj Komisijai veikt “cieto disku” kopijas, lai tās pārvietotu ārpus uzņēmuma telpām un analizētu Komisijas birojos;
- atbildētāja nepamatoti paildzināja pārbaudes ilgumu par aptuveni vienu mēnesi, atstājot prasītājus neziņā attiecībā uz pārbaudīto faktisko apmēru;
- tāpat vairāku nedēļu garumā Komisija tiem liedza, zinot visus lietas apstākļus, novērtēt, vai būs iespējams iesniegt pieteikumu par piedalīšanos labvēlības programmā;
- ar apstrīdēto Komisijas rīcību tiek kļūdaini pārkāptas tās robežas, kuras Kopienu likumdevējs ir noteicis attiecībā uz pārbaudes veikšanas pilnvarām, un tādējādi būtiskā veidā ir pārkāptas pārbaudīto uzņēmumu tiesības uz aizstāvību.

⁽¹⁾ OV L 1, 1. lpp.